

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

سروش
۰۱ می ۲۰۲۴

اول ماه می، روز همبستگی طبقاتی کارگران و سایر زحمتکشان

یازدهم ثور مطابق به اول می روز همبستگی کارگران سراسر جهان است. ستمکشان جهان در شرایطی روز کارگر را امسال تجلیل می کنند، که کلیت نظام جهانخوار سرمایه داری امپریالیستی در سراسر جهان در بحران فزاینده اقتصادی و سیاسی عمیقی فرو رفته است. دول و سازمان های امپریالیستی برای رهایی از شر بحران در درون خانه، به گسترش جنگ و ویرانی در شرق اروپا، خاورمیانه، کشور های آسیای مرکزی – جنوب شرقی، افریقا و سایر مناطق جهان منجمله افغانستان، ایران، پاکستان، سوریه، عراق، فلسطین، یمن، لبنان، اوکراین و... آتش می افروزند و بحران پشت بحران خلق می کنند. بحرانی که تضاد بین محور های رقیب امپریالیستی و انحصارات سرمایه داری را تشدید کرده است. در متن این بحران، جنگ و کشتار، صدور تروریسم، نظامی گری و صدور سلاح به دولت های ارتجاعی و ستمگری که با زور سلاح خود را به مردم خود تحمیل می کنند، به خصوص در اوکراین، فلسطین (غزه)، اسرائیل، افغانستان، پاکستان، ایران و... همراه با ویرانی و کشتار غیرنظامیان و تشدید بیکاری و فقر عمومی و ستم چند لایه بر توده های تحت ستم، تخریب بی پیشینه محیط زیست را در ابعادی بی سابقه در پی داشته است.

این جنایت ها از جانب نظام امپریالیستی و دول مرتجع و ستمگر و گروه های نیابتی این نظام به خصوص از آسیای میانه تا افریقای غارت شده بشریت را تهدید، و صد ها میلیون کارگر را در سراسر جهان بیکار و از حق زندگی و امکان تأمین وسائل معیشت محروم و در نتیجه قسماً آواره ساخته است.

آنچه در کشور ما، در فلسطین و اوکراین، سوریه، یمن، عراق و ایران... و سایر مناطق از سوی سردمداران غربی و شرکای جرمی بومی و منطقه ئی شان در شرف وقوع است، برای نابودی کار و کارگر، و ویرانی زیرساخت های اقتصادی، سیاسی، اجتماعی و انهدام سرزمین های پیرامونی بر سر رقابت میان قدرت های امپریالیستی غرب و شرق است.

اما در این میانه، سرگذشت کشور آبائی ما افغانستان غم انگیز تر است. چهل و شش سال تمام می شود که کشور ما میدان رقابت های امپریالیست های شرق (سوسیال امپریالیسم معدوم و میراث خواران آن، و دولت امپریالیستی چین) و غرب و دول ارتجاعی همجوار و منطقه بوده است. گروه ها و باند های خودفروخته شیر و تبهکار مزدور در جنگ های نیابتی شامل "خلق و پرچم" مجاهد، طالب و داعش به اضافه چاکران روشنفکرنمای استعمار می شوند. این خیل وطن فروشان با خیانت و وطن فروشی، با جنایت های هولناک به خصوص در برابر کارگران و زحمتکشان، با قتل و

غارت، با ستمگری و استعمار، با چور و چپاول، با تجاوز و شکنجه، با انتحار و انفجار، با محاکمه صحرایی، با رقصیدن به ساز دهل استعمار و آیه یأس خواندن، ده ها نوع ستم و جنایت دیگر را در حق زنان و مردان ستمکش این کشور تا هنوز مرتکب شده و ادامه داده اند.

از اگست سال ۲۰۲۱ و فرار سپاه و لشکر ناکام اشغالگر و قاتل امریکا - ناتو توأم با رسوایی عالمگیر اربابان متجاوز و مزدوران برده صفت که منجر به فروپاشی نظام پوشالی غنی شد، بار دیگر ارگ غلامان به تروریستان اجاره ئی طالبانی سپرده شد، تا ایندم مردم ستمدیده ما پیوسته در زیر حاکمیت جبارانه طالبانی بوده اند. به خصوص کارگران و زحمتکشان و در مجموع کارگران زن بدون وقفه با ستم های هولناکی توسط کوراندیشان و جنایتکاران طالبی مواجه و از حق کار، حق تحصیل، حق زندگی کردن و حق زنده ماندن و آزادی های مدنی محروم و هر روز معرض تجاوز، قید و بند و زندان و شکنجه و اپارتاید جنسی ... قرار می گیرند. ده ها هزار کارگر به شمول کسبه کاران، مأموران، معلمان، دهقانان کم زمین، کارگران روز مزد اعم از زن و مرد از وظیفه طرد و یا هم بیکار شده اند و در دشوارترین حالت ممکنه در مرز مرگ و زندگی جهت ادامه بقای زندگی دست از تلاش برنداشته و دست و پا می زنند و اما باند مزدور و فاشیستی حاکمیت دار و تازیانه طالبانی که با تلفیق تمامیتخواهی مذهبی و شوونیسم جنسیتی - قومی نوع نئونازی، یکی از سرکوبگرترین باند های رعب انگیز تروریستی ضد بشریت و مزدور اجاره ئی امپریالیسم امریکا و شرکاء محسوب می شود. گروه مزدور طالبان در نقش یک پروژه نواستعماری، در عین مزدوری مضاعف، با همبستری های خود با امپریالیسم، ارتجاع و جاسوسان کشور های همسایه در امر بحران آفرینی و تشدید بدامنی و اعمال سیاست های ضد انسانی و زن ستیزی با ستمگری برای حفظ باند تبهکار خود و دست بالا داشتن اربابان بیرونی اش در افغانستان، شرایط سختی را وضع نموده که مستقیماً توده های زحمتکش و کارگران را از حق کار و زندگی محروم ساخته است. در قسمت زنان شاغل از معلم تا مأمور، از شاگرد تا کارگر روزمزد همه را خانه نشین و با تحمیل اپارتاید جنسیتی، در مجموع این نیمه بشریت را در تمام عرصه های اقتصادی، فرهنگی، سیاسی و اجتماعی زندگی از همه این حقوق اساسی محروم نموده است. می توان به یقین ادعا نمود که بار اصلی این همه ستم و درد و رنج و بحران آفرینی جنایت پیشگان طالبی را با ثمرات مداوم جنگ نیابتی شان همین کارگران و زحمتکشان ما به خصوص زنان زحمتکش به دوش می کشند، شلاق می خورند، محاکمه صحرایی می شوند، زندانی و شکنجه می شوند، آواره و بی خانمان در داخل و خارج از میهن می شوند. در جریان کوچیدن اجباری، با تلفات سنگین اجباری ترک خانه و کاشانه می کنند و در کل همه زحمتکشان گوشت دم توپ امپریالیسم جهانخوار و جلادانش واقع شده اند.

این ها همه مصیبت هائی اند که کارگران و زحمتکشان ما را زمینگیر کرده است. در حالی که کشور زراعتی ما در طول سالیان متمادی، حتی با شرایط سیستم نیمه فنودالی و ارباب- رعیتی تعدیل شده، اگر خود کفا نبوده، ولی بخش اعظم نیاز غذایی کشور را از حاصل کار زراعتی تأمین می نمود و اقتصاد زراعتی بخش عمده اقتصاد ملی کشور ما را می ساخت. اما امروزه کاملاً به یک کشور مستهلك و محتاج خارج تبدیل شده است و حتی تولید گندم و حبوبات بنا به معاذیر و نبود سیستم کارآ در نظام پوشالی، کاملاً در پائین ترین سطح در کشور رسیده است. کارگران و دهقانان اکثراً از اطراف به مراکز شهر ها و یا هم به کشور های همسایه برای به دست آوردن لقمه ای نان بخور و نمیر، به اجبار ترک یار و دیار را با قبول همه خطرات و تبعات آن پذیرفته اند، که عواقب وخیم و رنجبار آن را ما همه وقته از اخراج اجباری تا زندانی شدن در تاریک ترین زندان های کشور های همسایه توأم با اهانت، از غرق شدن در آب ها تا سرگردانی و بلا تکلیفی در بزرگشهر های نظام سرمایه و خودکشی و اخراج به کشور مبداء، از لت کوب و فرستادن به جنگ های نیابتی در کشور های منطقه و... مشاهده می کنیم. این مظلومان و پناهندگان فلک زده به نام و نشان کارگر

افغان استخدام شده، در جبهات جنگ های ناعادلانه به قیمت جان شان توسط امپریالیسم، حکومت جنایتکار حاکم بر ایران و سایر استخبارات منطقه، به عراق، سوریه، یمن، اوکراین، روسیه و... فرستاده می شوند، یا کشته و یا هم اسیر و در شکنجه گاه ها و زندان های عمال امپریالیسم فراموش می شوند و جان می دهند.

علت العلل این همه مصائب زحمتکشان زن و مرد، نظام ستم گستر و استثمارگر امپریالیستی با مالکیت خصوصی طبقاتی و سیطره جهانی سرمایه مالی به اضافه ضمایم ارتجاعی آن در کل و به ویژه امپریالیسم متجاوز، جنگ افروز و جنایتکار امریکا و شرکاء بوده است که با دامن زدن به رقابت و بحران آفرینی، با استثمار جهانی نیروی کار، با تورم و گرانی جهانی مواد اولیه و تشدید فقر زحمتکشان، با جنگ های تجاوزکارانه و با تروریست پروری به خصوص از نوع جهادی، طالبی و داعشی و... با تقویت همه جانبه نظام های جنگ افروز مثل دولت دست نشانده اوکراین و دولت صهیونیستی اشغالگر و غاصب اسرائیل در منطقه وسیعی از اوراسیا تا شرق میانه و شمال افریقا برای مردمان مظلوم این مناطق جهنم سوزانی برپا داشته است و خود خونسردانه نظاره گر جنایت مداوم دول متحد و گروه های نیابتی خود از افغانستان تا سوریه، عراق، پاکستان و اسرائیل بوده است. کشور اوکراین و زحمتکشان آن قربانی جنگ و رقابت ارتجاعی دو محور شرارت پیشه امپریالیستی شده اند.

قربانیان این همه ستم، سرکوب، استثمار، تبعیض، افراطیت راست مذهبی و غیرمذهبی، تورم پولی، تروریسم پروری و جنگ های ارتجاعی در کشور های کانونی و پیرامونی، همه کارگران و سایر زحمتکشان دنیا اند. این زحمتکشان در هر کجا از افغانستان تا غزه و از پاریس تا نیویورک و از مسکو تا بیجینگ بار این همه حرص و آز و جنون صاحبان سرمایه مالی جهانی شده و ستم و جنایت و خون و خشونت به راه افتاده توسط امپریالیسم و دول و گروه های دست نشانده و مزدورش را متحمل می شوند.

هم در افغانستان و هم در هر کجای دیگر، رهائی توده های رنجبر و ستمکش از شر این مصائب بی شمار و نظام های ستم گستر و استثمارگر اعم از افراطیون دین مدار طالبی - داعشی تا دول سیکولار غربی و شرقی به مثابه عامل و منشأ این مصیبت ها و ستمگری ها در حق زنان، مردان ستمکش و بی حقوق جوامع؛ ایستادن آگاهانه و متحدانه زحمتکشان و نیروهای خادم آرمان های مترقی و برابری طلبانه است. این داغ ترین و مبرم ترین موضوع روز جهانی کارگر و پیام کارگران و زحمتکشان آگاه به سائر زحمتکشان است.

خجسته باد اول ماه می روز همبستگی طبقاتی کارگران و سایر زحمتکشان!

نابود باد امپریالیسم و ارتجاع!

زنده و جاوید باد کارگران و سایر زحمتکشان سراسر جهان!